

MINT SZÜKÖLKÖDŐK, MÉGIS SOKAKAT GAZDAGÍTÓK

Ha kereszténynek lenni nem egy meghatározott életstílus, hanem a krisztusi jóhír megélése, akkor minden embernek és minden kornak újra kell alakítania, sajátos körülményei között, Krisztus-követését. A megmerevedés és kilúgozás veszélyeit csak a krisztusi példával és a krisztusi üzenettel való állandó töltekezés kerülheti ki.

Korunk egyik jellemző társadalmi tünete a jólét. Az egész földkerekség, s főképpen Európa legjelentősebb országai már nemcsak a legfontosabb életszükségleteket igyekeznek kielégíteni. Arra törekszenek, hogy a fogyasztási javak és az élvezeti cikkek minél többeknek és minél bőségesebben álljanak rendelkezésre. Biztosítva van így, ami az életet szebbé, élvezetesebbé teheti — vagy legalább is ez a cél lebeg előttük. Az ún. harmadik világ lakóinak ugyan nincs még ebben részük. De mindig több és több hang emelkedik fel ez ellen az igazságtalanság ellen — s nem utolsó sorban a kereszténység nevében. Miért ne juthatnának ők is nagyobb gazdagsághoz, több földi jóhoz?

Önkéntelenül is felmerül a kérdés: ebben a jólétet élő vagy erre törekvő társadalomban van-e még hely a szegénység számára? Felhívhatjuk-e korunk keresztényeit a szegénység értékelésére? S itt nemcsak arra a néhány lelkes emberre gondolunk, akik mint szerzetesek bizonyos fokig el akarják különíteni magukat a világtól. Lehet-e ma szegény az, aki a világban marad, akinek közvetlen feladata a föld betöltése és uralma alá hajtása (Ter 1,28)? Egy második kérdés is felötlik: ha a krisztusi életfelfogásban olyan fontos a szegénység, nem elmentmondás-e, ha a szegényeket fel akarjuk emelni sorsukból? Érdekes-e harcolni a szegénység megszüntetéséért, feladatunk-e enyhítése?

Mindennek megválaszolására alapvetően fontos, hogy különböztetni tudjunk egyfelől szegénység és nyomor, másfelől anyagi és lelki szegénység között. Számunk tanulmányai ehhez próbálnak hozzájárulni.

A Szentírás tanításához nem fűződhet kétségünk. Kereszty Rókus rávilágít néhány főbb pontra, ahol az Ó- és Újszövetségben Isten szegényeiről van szó. Emlékeztet Szent Pál szavára: „Krisztus értünk lett szegénnyé, hogy szegénysége révén meggazdagodjatok“ (2Kor 8,9). Ha pedig valaki gazdag, attól Krisztus elvárja, hogy az éhezőknek kenyeret, a szomjazóknak italt s a meztelennek ruhát adjon, illetőleg a tudatlanokat tanítsa, a szomorúakat vigasztalja . . . A Hegyi Beszéd első boldogságánál sokszor elmélkedünk arról, amit el kell hagyni, amiről le kell mondani, de valószínűleg ritkán gondolunk arra, hogy

ez mire kötelez. Örsy László mélyen szántó tanulmánya figyelmeztet: „Szegény az, aki adományokból él, és amije van, azt továbbadja.“ Isten adományából élni nemcsak nem megalázó, hanem semmisségünket betöltő valódi gazdagság. Ennek a tudata ösztönöz, hogy én is megosz- szam másokkal, amit az ő nagylelkűsége nekem adott. Nincs tehát el- lentét abban, hogy igazi, krisztusi szegénységre törekszem, s ugyan- akkor másokat gazdagabbá akarok tenni. François Russo cikke pedig arra próbál rámutatni, „mennnyiben kedveznek vagy nem kedveznek az új életkörülmények az igazi szegénység gyakorlásának.“

Mert van nem igazi, nem keresztény szegénység is. Zichy Aladár emlékeztet erre bennünket: mit jelent a harmadik világ szegénysége, mik az okai és milyen a szegények és a gazdagok viszonya. Olyan kér- déseket vet fel, amelyeket nem lehet egy pár oldalon kimeríteni. Kö- vetkező számunk az igazságosság szemszögéből kiegészíti és elmélyíti korunknak ezt az égető problémáját. Addig is elmélkedhetünk a Szent- atyának „Az Egyház szava“ rovatunkban közölt idevágó beszédéről. — A pusztta ténymegállapítás azonban nem elégíthet ki bennünket. Kada Lajos, jelenleg Costa Rica-i pápai nuncius, bemutatja, hogyan igyek- szik az egyetemes egyház a segítő szeretet korszerű formáit megvaló- sítani. Mint a pápai „Cor Unum“ Tanács volt titkára, tapasztalatból beszél. Békési István pedig példákon világítja meg, hogyan nyílnak al- kalom mindannyiunknak mások gazdagítására, még ha szegények va- gyunk is. A szentek élete szintén szolgálhat konkrét útmutatóként, a jeruzsálemi diakonusoktól (Csel 6) Szent Ferencen keresztül napjain- kig. A nemrég szentté avatott Ann Elisabeth Setont választottuk. Sze- mélyében az anyaság és a szerzetesi elkötelezettség másokat gazdagító lelki szegénye tündöklök, — Puskely Mária rajzában.

Az Örök Ige kiüresítette magát (Fil 2,7), szegényként jelent meg közöttünk, s mindenből kifosztva halt meg. Ezáltal váltott meg minden embert, adta a világnak a legnagyobb gazdagságot. Ebben az éltető, bár titokzatos áramkörben valósul meg a keresztény hivatás is. Élni mint szükölködők, mégis másokat gazdagítók.